

[Landbrugsministeren.]

Jeg har over for udvalget givet udtryk for, at de beløb, der stilles til rådighed, efter min mening er store nok, og den opfattelse har jeg stadig. Vi kan jo overføre beløb fra det ene år til det andet, og jeg mener faktisk ikke, der er grund til at tro, at der bliver brug for mere; der vil altid gå nogen tid, før en ny lov virker fuldt ud i praksis. Jeg regner derfor med at være på den sikre side, og i modsat fald vil der altid være mulighed for, at vi kan ændre ved forholdet i samlingens løb.

Jeg beklager i og for sig, at det ærede medlem hr. Niels Eriksen siger: nu er det sigste gang, vi går med til en udlånslov i denne form. Så siger jeg tak for tilslutningen for sidste gang. Men lad os nu se den nærmere udvikling.

Jeg kan oplyse det ærede medlem hr. Niels Ravn om, at det er meningen, at kommissionen nu skal gå i gang med at drøfte finansieringsproblemerne; det er årsagen til, at der i kommissionsbetænkningen ikke står noget om det. Derfor er det meningen det første år i hvert fald at finansiere efter statshusmandsudlånslovens bestemmelser for så senere at finde frem til finansieringsformerne, efter at sagen har været behandlet i landbokommissionen, hvor jeg håber vi kan nå et resultat i løbet af det kommende år.

Den tanke, det ærede medlem hr. Niels Ravn fremsatte om, at man skulle give kontante tilskud til rationalisering, interesserer mig, og det er noget, vi nærmere kan drøfte i kommissionen. På forhånd vil jeg slet ikke afvise en sådan tanke. Det er muligt, det er en af de veje, vi skal gå for at give virkelig reelle muligheder for sammenlægning. Når det ærede medlem siger, at sammenlægningen må føres videre, kan jeg være enig med ham, men jeg vil gerne understrege meget stærkt — og jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig deri — at det bør være på frivilligt grundlag. Jeg vil meget nødig have udlagt min udtalelse derhen, at man skal anvende tvangsmidler for at sætte en sammenlægning i gang. Så er jeg i hvert fald ikke med. Og hvis jeg ikke hører andet, går jeg ud fra, at det ærede medlem heller ikke er det.

Jeg har dermed besvaret de spørgsmål, der har været fremme, og jeg skal ikke komme ind på en nærmere principiel debat

om brugsstørrelser, heller ikke på den sørgelige skuffelse, de konservative har oplevet i denne sag. Denne skuffelse må bestå i, at der var for stort flertal i kommissionen for de andres standpunkt. Når vi nu har mulighed for en debat om et lovforslag, direkte foranlediget af landbokommissionens forslag, i løbet af mindre end en måned, vil det være ganske rimeligt, at vi fører principdebatten ved den lejlighed, hvad jeg håber ingen her er uenig med mig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1960-61.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning findes i tillæg B. sp. 235).

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:

„Folketinget godkender „Kongeriget Danmark Hypotekbank“s regnskab for tiden 1. april 1960-31. marts 1961“,

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om købstadkommunernes styrelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 985, fremsættelsen i tidenden sp. 2917).